

A polgármester mindenkinek a munkájára számít

Szeged sikerre van ítélve

Ez a négy év nem rólam, a harmincéves polgármesterről és vezetői módszereiről szól. A kérdés inkább az: ki tudjuk-e találni Szegedet alig egy évvel az uniós csatlakozás előtt. Én erre kaptam felhatalmazást a szegediektől, és ebben mindenki munkájára számítok – nyilatkozta lapunknak Botka László polgármester. Szeged első embere interjújában egyebek mellett elmondta: a város ügyeiben nem érdekli, kinek milyen a pártszimpátiája.

– **Nyári szünetet tart a közgyűlés, lezárult az új városvezetés első háromnegyed éves ciklusa. Mennyit végeztek el a kitűzött munkából?**

– Három fő feladatot láttunk a szegediek többségével együtt az önkormányzati választások után. Először a közbizalom erősítését, egy új típusú önkormányzati működés megvalósítását. Másodszor a város vagyoni helyzetének és működésének áttekintését. Harmadszor pedig, hogy felrázzuk abból a mély depresszióból a várost, amelyet a leépült gazdaság, a lakosságszám csökkenése, az új beruházások elmaradása váltott ki. Nagyon komoly erőfeszítések árán, de sikerült eredményt elérünk ezeken a területeken. Nagyon nagy munkát végzett az önkormányzat és a képviselő-testület az elmúlt időszakban. Olyan struktúrát alakítottunk ki, amelyben érezhető, nyomom követhető, hogy mikor és miért születnek döntések. Az embereknek végre rálátásuk és beleszólásuk van az önkormányzat dolgaiba. Ismét működnek az érdekegyeztetés különféle fórumai, a közgyűlési bizottságok szakértőkkel kiegészülve dolgoznak. A polgármesteri hivatalban két alapelvnek, a szakmaiságnak és a szegediek szolgálatának kell megfelelni. Még közel sem vagyok elégedett, de jó irányba haladunk.

Kusza tulajdonviszonyok

– **Egyik legfontosabb választási ígéretük volt az önkormányzati cégek gazdálkodásának racionalizálása. Cégeket összevontak, megszüntettek ugyan, és feljelentések is születtek, de az eddigi vizsgálatok nem feltétlenül igazolták a gyanút, hogy az előző városvezetés rosszul bánt a rá bízott vagyonnal. Mikorra vár konkrét eredményeket?**

– Ez nem az én dolgom. Mi megtettük a szükséges lépéseket, a többi a rendőrségre, az ügyészségre tartozik. Az új városvezetés nagyon határozottan lépett fel olyan esetekben, amikor kiderült, egy-egy önkormányzati cégnél nem úgy mennek a dolgok, hogy az a város érdekeit szolgálja. Leszámolásról szó sincs. A cégvezető felelősséggel tartozik a közgyűlésnek, és büntetőjogilag is felelősségre vonható. Olyan esetekben tehát, amikor többről volt szó, mint a cégvezető egyszerű felelősségéről, be kellett vonnunk a vizsgálatokba a rendőrséget. Ezt a szegediek el is várták tőlünk. Szükség is volt a határozott fellépésre: a város 45 cégben volt érdekelt, átláthatatlan, kusza tulajdonviszonyok közepette. Összevontuk az IKV-t és a Szetávot, egyesítettük a környezetgazdálkodást és a közterület-fenntartást, újra városi tulajdonba vettük a Városképf Kft.-t, hogy csak a legnagyobbakat említsem. Szó sincs tehát arról, hogy az előző ciklus cégvezetőinek feljelentésével töltöttük volna el az időt. Utódaiktól azt várom, hogy a közvagyonnal rendkívül felelősségteljes módon bánjanak, és ezt számon is kérem. Ők egyébként konszenzusos alapon kinevezett szakemberek.

Szavazógép a kormányoldalon

– **Éles bírálatokat kap ellenzéki oldalról közgyűlési ülésvezetési stílusa miatt.**

Botka László: Az embereknek végre rálátásuk és beleszólásuk van az önkormányzat dolgaiba.

Fotó: Miskolczy Róbert

Ugyanakkor azt, hogy a kormányoldali frakció tulajdonképpen szavazógépként működik, az egyik MSZP-s képviselő, Szondi Ildikó is elismerte, amikor azt mondta, nem a közgyűlés előtt dőlnek el a viták, hanem a bizottsági üléseken.

– Szeged város ügyeiben engem egyáltalán nem érdekel, hogy kinek milyen pártszimpátiája van, pusztán az, hogy a feladatát tisztességesen lássa el. Ez az elvárásom a képviselőkkel szemben is. Vállalom az összehasonlítást: háromnegyed év alatt több ellenzéki javaslatot fogadtunk el, mint elődeink egy teljes cikluson át. Nem jó, ha a közgyűlés döntéseit bárki az alapján ítéli meg, hogy milyen pártállású a polgármester. Ez a négy év nem rólam, a harmincéves polgármesterről és vezetői módszereiről szól. A kérdés inkább az: ki tudjuk-e találni Szegedet alig egy évvel az uniós csatlakozás előtt. Én erre kaptam felhatalmazást a szegediektől, és ebben mindenki munkájára szükség van. A szavazógépről annyit: elégedett vagyok a bizottságok munkájával, hiszem, hogy szakmai alapon, és nem politikai motivációk hatására kell döntéseket hozni. Bebizonyosodott, hogy a bizottságok olyan anyagokat tesznek a képviselők elé, amelyekről egyértelműen lehet dönteni. A polgármesteri megszólalásaimat a Fidesz-frakció a működési szabályzat módosításával ugyan megpróbálta megkurtítani, de nem hiszem, hogy a demokrácia erről szól.

– **Csőd, intézményi megszorítások, iskolabezárás, óvodai csoportszám-csökkentés. Ezek a fogalmak jellemezték az elmúlt időszakot.**

– Mindenki tudta, hogy nehéz helyzetben van a város és azt is, hogy ezt senki sem fogja helyettünk rendezni. Több tucat olyan határozatot voltunk kénytelenek meghozni, ame-

lyek érdekeket sértenek. Aki kormányoz, annak ezt fel kell vállalnia. Én továbbra is érzem a bizalmat, de azt is, hogy a szegedieket nagyon érdekli, mi miért történik a városban. Éppen ezért szeretném folytatni azon lakossági fórumok sorát, amelyeken rendszeresen beszámolok a városlakókat érdeklő dolgokról. Hadd oszlassam el például azokat az állhíreket is, amelyek szerint semmilyen fejlesztés nem történik. Ez nem igaz. Tény, a nehéz helyzet miatt sorrendet kellett felállítanunk, de egyetlen megkezdett beruházás sem marad el. Egyébként jelenleg is száz, általunk beadott pályázat van elbírálás alatt, több mint 3 milliárd 300 millió forint értékben.

A város véleménye

– **Az előző városvezetéshez hasonlatosan terveznek-e közvélemény-kutatást eddigi munkájukról?**

– Tervezünk, de nem csinálunk belőle hiúsági kérdést. Elsősorban nem a népszerűség érdekel, hanem az, hogy mit tartanak a jövő legfontosabb feladatainak a szegediek. Így tudjuk csak eldönteni, hogy a szeptemberben kezdődő újabb háromnegyed évben melyik beruházást kell első helyre sorolnunk.

– **Milyen feladatokat tűz ősztlő a város elé?**

– Könnyebb helyzetben leszünk. Egyre hatékonyabb önkormányzati struktúrában működhetünk, stabilizálódott pénzügyi helyzetben a fejlesztésekre tudunk koncentrálni. Szeretném, ha a Nemzeti fejlesztési tervhez hasonlóan széleskörű társadalmi, szakmai vita eredményeképpen elkészülne a városi fejlesztési terv is, és ennek nyomán dolgozhatnánk a jövőben. Meggyőződésem, hogy Szeged sikerre van ítélve.

KÉRI BARNABÁS-SZABÓ C. SZILÁRD

A fekete kerámia vásárhelyi mestere

Szentesről plántált hagyomány

Mintha nem is népművészeti termék lenne, hanem modern iparművészeti eljárás remeke – olyan benyomást kelt a fekete kerámia. Vásárhelyen Csabai Zoltán a mestere, Szentesen sajátította el az ősi műltra visszatekintő „füstön fekete” edények technikáját. Művei a Belvárosi Fazekasházban rendezett kiállításon is megtekinthetők.

„Nagyon úri cuccok ezek”, mondta a vásárhelyi Csabai Zoltánnak – nem most, valamikor régen – egy, népiesebb kinézetű termékekhez szokott főlvásárló, ódzkodva a fekete kerámiák átvételétől. Valóban: a fekete kerámia a lehető legbelvárosibb kiállítótermekbe illő, szinte posztmodern műnek tűnik. Holott nagyon is ősi.

Valaha Vásárhelyen is elterjedt volt, csak később szorította ki a mázas kerámia. Legtovább Szentesen maradt fenn, máig „szentesi fekete kerámiának” nevezik. Mindez nem véletlen – mondja Csabai Zoltán, aki maga is Szentesen sajátította el a fekete kerámiázás tudományát –, a szentesi agyag porózus, szemesi közé könnyen behatolnak a koromszemek.

De azért a vásárhelyi agyag is alkalmas fekete kerámiának; Csabai Zoltán egy életen át újvárosi agyaggal dolgozott, s nem akárhogyan: 1987-ben elnyerte a megyei népművészeti kiállítás alkotói díját, 1994-ben megkapta a Magyar Kézműveskamara ezüstkoszorús mestere címet.

Mitől lesz a fekete kerámia –

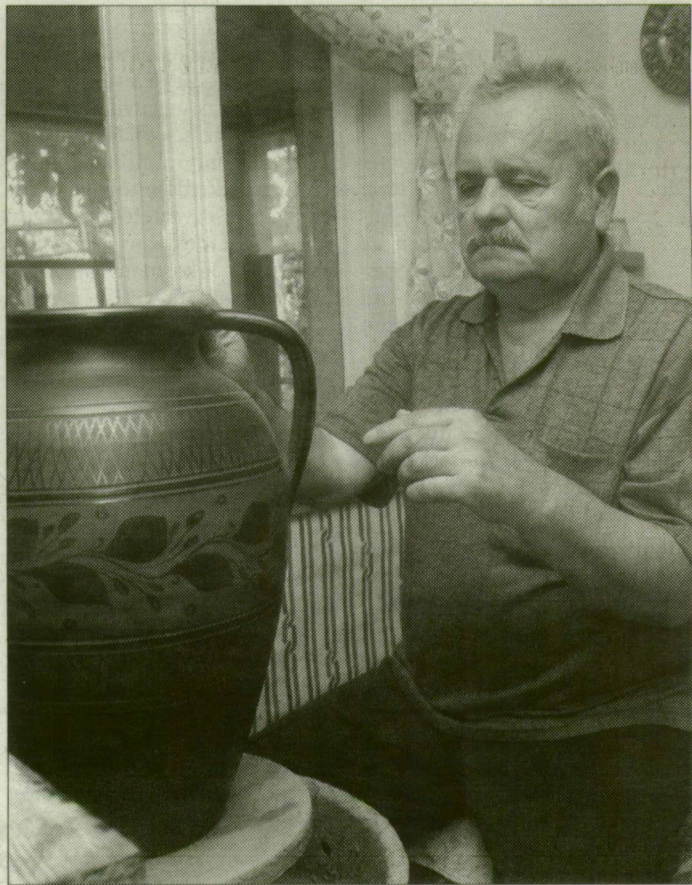
fekete? Egykor, ird és mondd, birkatrágyafüstön égették-füstölték a fekete kerámiások a korongozással készült, kavicsal fényesre csiszolt félkész terméket – halljuk a mestertől.

Majd jöttek a modern idők, s a fekete kerámiások rátértek a gumí, a nejlón, hasonló füstképző anyagok hasznosítására. Csabai Zoltán – aki 1975-ben kezdett önálló kisiparosként a fekete kerámiával foglalkozni – cipészműhelyből származó selejt talpkivágásokat használt e célra. Egyébként a kemencét is saját maga építette – fekete kerámiát csak szabad tűzes kemencében lehet égetni –, sőt a kemencéhez kellő vályogot is ő készítette.

Szakmai fejlődésére mindig súlyt helyezett, sokat tanult a korabeli nagy fazekasoktól, Vékony Sándortól, Mónus Ferenc-től, egyébként meg östehetség, aki a budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban kezdte tanulmányait, de az 1956-os forradalom után szülei nem engedték vissza a fővárosba, ezért Vásárhelyen tanult tovább. Ameddig önálló kisiparossá nem lett, azaz 1975-ig, a majolikagyárban dolgozott, szabadkézi korongosként.

A pályakezddőket önzetlenül segítette a szakma elsajátításában. Kisiparosként feleségével, Ida asszonnyal együtt dolgozott; néhány éve egészségügyi problémák következtében abbahagyta a munkát. Élete fő műve: egy hatalmas céhkorsó. Fekete, mint az éj. Agyagba korongozott, komor ünnepély.

F. CS.

Franciaországba és Németországba is elkerültek Csabai Zoltán fekete kerámiái Vásárhelyről.

Fotó: Tésik Attila

Meddig zavar még vizet a Balaton?

Ami a Balatonnál a legkevesebb vizet zavarja, az a Balaton. Úgy néz ki, idegenforgalmi szezon a Balaton nélkül is működik a Balatonnál. Júniusban, igaz, pangás volt, de július első hétvégéje már úgyszólván igazi tömegeliséssel járt.

Ahol mi voltunk, ott a hurka-kolbász sütőnél fél órát kellett várni, violinkulcs alakban kanyarodott a cukrászdahelyiségekben a fagyira váró sor, a plakátok az egyiket reklámozták, a megafonok a másikat, a vízbicikli-kölcsönzőnél vízbiciklit lehetett kölcsönözni, a vindszörfősnél vindszörfőt, a vonatokat ontották és öntötték az utasokat, az autópálya éjjel-nappal, megállás nélkül – ziuúú, ziuúú – jött-ment a forgalom, csupán a tó volt néptelen mintegy, nemigen akart senki másfél kilométert gyalogolni a

parttól a bokáig érő vízben azért, hogy elérkezzék a „Mély víz, csak úszóknak!” feliratú tábláig, ahol már csaknem térdig ér a Balaton. Meg aztán a szabad strandnál buborékos, sárgászöld, vastag béka nyálcsőnyegen kell keresztülgázolniuk a fürdőzni vágyóknak, azaz fonalas algán, amely kiválóan érzi magát az öt centiméteres vízben. S miként sülyedhetünk ugyane vízbe fél lábszárig? Úgy, hogy az ötcentis víz alatt harmincentis iszap foglal helyet, csakúgy bugyog föl lépteink nyomán, öklömmi buborékokban, a kénhidrogén- (azaz záptojás) szagú gáz.

A fizető strandon pedig iszaptalanítják a Balatont; hogy mindenki tudja, ki kivel van, illetőleg merre hány méter, sietve közöljük: ez pontosan tőfeltöltést jelent. A tóból kikotort iszapot ugyanis valahol

el kell helyezni, s vajon hol lehetne elhelyezni? A tóban. Körbehátrólnak tehát a strand előtti vízben egy nagy kiterjedésű, négyszögletes területet, és betöltik a mederből kiszedett iszappal, fűvesítik-parkosítják-fásítják... Vagy, mondjuk, beépítik... Így aztán igaz, hogy a feltöltést környező vízterület mélyebb lett valamelyest, viszont e négyszöggel – „zagykazetta” – kisebb lett a Balaton. Kisebb terület, kisebb víztömeg, kisebb öntisztuló képesség.

Nincs is ezzel semmilyen gond, a tihanyi kihelyezett kormányülést követő sajtótájékoztatót az mondták, a kikotort iszapot zagytereken kell elhelyezni. Csak épp azt nem tették hozzá: a zagytereket a tóban fogják létrehozni, pontosabban ott is kialakíthatók. A strand,

ahol a kotrás nyomán mélyebb lett a víz – persze tíz év múlva megint sekély lesz. Hisz a szél és az áramlás folyamatosan hordja az iszapot, s meglehet, a majdani döntéshozók úgy döntenek: létre kell hozni, az eredeti zagykazetta elé, egy újabb zagykazettát. Aztán az elé még egyet, még egyet...

S hogy miért nem lehet az iszapot zagytárolás helyett például a balatoni szőlőhegyek, vagy más mezőgazdasági területek talajeróptólására hasznosítani, mint egy szakember javasolná, ez nyilván nagyon összetett kérdés.

Mindenesetre: majd csak sikerül feltölteni a tavat, és akkor a legcsekélyebb mértékben sem zavar vizet a Balatonon a Balaton.

FARKAS CSABA

Nem locsolnak

Ezen a nyáron eddig nem akadott dolga a A.S.A. Köztisztasági Hőmezővásárhelyi Kft. locsolóautójának. Az önkormányzat ugyanis az elmúlt időszakban nem rendelte meg a szolgáltatást, vagyis a kánikulában a nagyobb forgalmú utakat nem locsolták. Mint azt Varga Attilától, a köztisztasági kft. műszaki vezetőjétől megtudtuk: általában 27–28 fok esetén szokták kérni a szolgáltatást, tavaly a hőségben 8–10 kilométernyi utat hűsített le vízzel a gépjárművek. Az idén eddig a cégek sem jelezték igényüket a szolgáltatásra, melynek díja ez utóbbiak esetében, óránként nettó 9 ezer forint. Az önkormányzat által megrendelt locsolás pedig kilométerenként nettó 1605 forintba kerülne.